

straten og paa Landet Politimesteren skal gjen- nem Borgerstabs- eller Næringsbeviis meddele Adkomst til at drive Næringen. Paa Grund af denne Forskrift er det, at det omhandlede Udtryk er forekommet mig mindre regelmæssigt; og det, hvorpaa jeg altsaa vilde henlede Op- mærksomheden, var, om det ikke maatte være rigtigere at sige, at Vidnesbyrdet, efter at være forevisti Politimesteren, gav Adkomst til at drive dette Erhverv. Der er en anden Omstændig- hed, som maaskee ogsaa vilde kunne tale for en saadan Forandring, hvorved man undgik Be- tegnelsen af Næringsbeviis, og det er, at det lader sig ikke, ialtsald ikke for Tiden, bestemme, om man ikke engang kunde komme til at be- trakte dette Erhverv som en bunden Næring, saaledes at det kunde egne sig til at optages i de Vedtagter, som omhandles i Næringslovens § 1. Jeg har tilladt mig disse Bemærkninger med den Erindring, at jeg frygtede for, at jeg kunde være kommen til at foregribe, hvad der hører under Indenrigsministerens Resort; men jeg troede dog ikke at burde tilbageholde dem.

Ordføreren (Bloug): Da ingen Anden be- gjærer Ordet, vil jeg blot tillade mig at bemærke, at den Forandring, den høitagtede Justitsmini- ster ønskede, vist med Lethed kan foretages. Forøvrigt skal jeg blot oplyse, at det ikke er første Gang, at dette Forhold forsøges ordnet ved Lov. Den 13de December 1851 blev der fore- lagt Landstinget et Udkast af Regjeringen, som i det Væsentligste stemmer med dette. Lands- thinget vedtog det ogsaa i sit Møde den 1ste Marts 1852, men med en ikke væsentlig For- andring, idet Landstinget vilde begrænse Ab- gangen til Barbeernæringen i Kjøbstæderne ved en aflagt Dueltighedsprøve i at aarelade og kop- sætte og tillige vilde binde Udførelsen af disse Forretninger til Barbeernæringen. Fra Lands- thinget gik Udkastet til Folkethinget, som for- ændrede den ansøgte af Landstinget tagne Be- stemmelse og desuden udstemte den i Udkastet — ligesom i dette Udkast — indeholdte Paragraph om Barberernes Forpligtelse til i deres Stue at mod- tage Tilskadekomne og Syge. Saaledes vendte Udkastet tilbage til Landstinget, men her blev det — det var i Slutningen af Samlingen —

forkastet. Udvalget har nu, som det vil sees af Betænkningen, ikke fundet nogen Anledning til at gjenoptage den Forandring, som Lands- thinget i 1852 indførte i Loven, idet vi hver- ken mene, at det at aarelade og kopsætte behø- ver at være bunden til Barbeernæringen eller at Barbererne skulle være forpligtede til at un- derkaste sig en saadan Prøve, som de, naar den er frivillig, vist i Almindelighed for at udvide deres Forretning ville underkaste sig. Heller ikke har Udvalget med Folkethinget i 1852 vil- let udkaste Paragraphen om, at Barbererne paa deres Stuer skulle modtage Syge og Tilskade- komne, idet man — ligesom Politidirecteuren ogsaa har tilraadet det — anseer en saadan Ordning for at være nødvendig, saalænge man ikke har andre Foranstaltninger i denne Ret- ning. Udvalget har dog søgt at stille det klarere frem, at Meningen ikke blot skal være den, at bringe de Syge og Tilskadekomne i Huus, men ogsaa, at Barbererne skulle hde dem den Hjælp, de kunne, idet de da som Erstatning for den dermed forbundne Tidspilde og Ulet- lighed kunne have Lov til at kræve et billigt Vederlag, som, hvis de Vedkommende ikke selv kunne betale det, erlægges af Politikassen. End- delig have vi foreslaaet, at det skal beroe paa de Syges eller Tilskadekomnes eget Ønske eller hvis de ikke kunne yttre noget — naar de nem- lig ere bevidstløse — paa Barberens eget Skjøn, om han strax skal bringe dem til en Bæge eller til Hospitalet, i hvilket Tilfælde han udsætter sig for Straffeanstaaelse, hvis han forsømmer det. Da den høitagtede Justitsminister ikke har haft Noget at indvende imod de foreslaaede For- andringer, haaber jeg, at de ogsaa ville finde Thingets Bifald.

Indenrigsministeren ad interim: Det forholder sig, som min høitærede Collega har bemærket, at det er ønskeligt, at der bliver foretaget en Forandring i det Endringsforslag, som er stillet til § 6; naar det nemlig i Slut- ningen hedder: „Lagens Vidnesbyrd om, at Prøven er bestaaet, forevises for Politimesteren og gjælder da som Næringsbeviis“, da er det en vigtig Betegnelse af Retten til at drive Næring. Næringsbeviis meddeles jo enten paa Landet efter § 1, eller forsaavidt det er i Kjøb-